

Rick Brink, minister van Gehandicaptenzaken:

Werk is een mooi podium om te laten zien wat je kan

Rick Brink (33) mag zich sinds deze zomer minister van Gehandicaptenzaken noemen. Kijkers en jury bepaalden tijdens een uitzending, live bij KRO-NCRV, dat zijn vierweekse campagne het meest succesvol was. Rick liet daarmee de vijf andere kandidaten voor de prestigieuze functie achter zich. "Ik ben een strijder voor mensen met een beperking."

TEKST Diederik Wieman | FOTO'S KRO-NCRV Stijn Ghijsen

Zes Nederlanders met een beperking waren doorgedrongen tot de laatste ronde van de bijzondere verkiezingsstrijd. Vier weken lang voerden zij met hart en ziel campagne, gemotiveerd en vastbesloten om het verschil te gaan maken voor 1,8 miljoen Nederlanders met een beperking. Rick Brink werd uiteindelijk gekozen tot Nederlands allereerste minister van Gehandicaptenzaken. Een jaar lang zal hij, ondersteund door een eigen 'ministerie' bij KRO-NCRV, sturing geven aan het bevorderen van een inclusieve samenleving.

Goedemorgen excellentie?

"Zeg maar gewoon Rick hoor."

Vertel eens iets over jezelf?

"Ik ben geboren en getogen in Hardenberg. Heb daar regulier onderwijs gevolgd en ben daarna gaan studeren aan Windesheim in Zwolle. Vanuit de opleiding liep ik stage bij Dion Salarisbureau in Hardenberg, waar ik uiteindelijk veertien jaar gewerkt heb onder andere als projectmanager."

Nu niet meer dus?

"Ik ben nu 33 en vond dat een goed moment om keuzes te maken. Toen ik op die maandagavond in juni werd gekozen tot minister van Gehandicaptenzaken heb ik besloten om ontslag te nemen en fulltime met deze →

Rick Brink: "Ik ben een boegbeeld voor mensen met een beperking"

baan aan de slag te gaan.”

Dit is een baan voor een jaar. Ben je niet bang dat je daarna niet of moeilijk aan de bak komt omdat je een beperking hebt?

“Ik denk dat deze baan me veel gaat brengen en me ook daarna verder helpt. Bovendien vind ik dat je je leven niet moet laten leiden door angst of onzekerheid. In het verleden heb ik wel vaker kansen en aanbiedingen afgeslagen. Je bent maar één keer op deze wereld en ik wil daarom alleen dingen doen die bij mij passen.”

Hoe is het jou vergaan met studie en werk?

“Eigenlijk vrij goed. Ik ben gewoon naar school geweest en had een bijbaantje als centralist bij een taxibedrijf. Daar waren geen aanpassingen nodig, mijn rolstoel kon gewoon achter het bureau. Vervolgens ben ik gaan studeren en aan het werk gegaan. Op dat moment komen er wel wat andere zaken om de hoek kijken, zoals aanpassingen en voorzieningen.”

Kreeg je toen ook te maken met de arbeidsdeskundige?

WWS-minister Hugo de Jong overhandigt Rick Brink een werktas na zijn verkiezing tot minister van Gehandicaptenzaken

“De arbeidsdeskundige kwam zeker toen ik studie en werk ging combineren regelmatig in beeld. Omdat ik in Hardenberg woonde, had ik een bruikleenauto om in Zwolle te komen. Toen ik ook ging werken was dat geen WMO-voorziening meer, maar een werkvoorziening. Daar heeft de arbeidsdeskundige bij geadviseerd. Ook is gekeken naar de werkplek. Er waren aanpassingen nodig, zoals een traplift en een aangepast toilet. En ik had toen nog een Wajong-uitkering. Daar moest ook iets mee gebeuren: ik heb altijd gezegd dat ik liever betaald wordt op basis van mijn talenten dan omdat ik in een rolstoel zit. Mijn handicap geeft mij gelukkig ook de ruimte om die keuze te maken. In die periode heb ik ook regelmatig contact gehad met de arbeidsdeskundige om te zien of ik niet uit de bocht vloog, goed in mijn vel zat en om te zien of er nog iets nodig was.”

Bij jou ging het dus relatief goed, maar wat zou er beter moeten in Nederland?

“Er moet veel meer maatwerk geleverd worden dan nu het geval is. Je kunt geen enkele persoon met een beperking vatten in cijfers of hokjes. Kijk daarom naar

de persoon en wat die nodig heeft en ga in die context voorzieningen toepassen. Kleur buiten de lijntjes, daar kun je iemand met een beperking vaak heel goed mee helpen. Stel: je bent een MKB ondernemer die iemand met een beperking wil aannemen. En daar komt keihard 6000 euro bij die je dan moet meebetalen aan voorzieningen of aanpassingen. Een klein bedrijf kan dat vaak niet opbrengen. Maak er dan drie- of vierduizend euro van! Of zoals bij mij is gebeurd: Ik kreeg een baan en wilde een andere auto. Toen zei de arbeidsdeskundige: we willen deze bruikleenauto eerder inruilen, maar dan moet je zelf ook wat water bij de wijn doen. De bruikleenconstructie ging weg, ik kocht zelf een auto en UWV betaalde de aanpassingen. Kijk, daar help je mensen mee. Ik snap wel dat dat niet voor iedereen is weggelegd, maar mijn punt is duidelijk: meer maatwerk is cruciaal om mensen aan het werk te krijgen.”

Wat is voor jou het belang van werk?

“Werk is natuurlijk veel meer dan alleen je eigen geld verdienen. Het gaat ook om creëren van eigenwaarde, omgaan met collega’s, deelnemen aan een sociaal netwerk. En in het geval van mensen met een beperking: laten zien dat je meer kan dan jij zelf en andere mensen denken. Want wij kunnen meer, wij zijn niet onze beperking, wij zijn ons talent. Werk is een mooi podium om dat te laten zien.”

Je hebt een alternatieve troonrede voorgelezen. Wat zijn de speerpunten van de minister van Gehandicaptenzaken?

“De mindset ten opzichte van mensen met een beperking moet veranderen. En dat begint bij de jongste generatie, vind ik. Samen spelen, samen les krijgen en sporten. Een inclusieve start is de basis voor de rest van je leven. Helaas zijn slechts 1 op de 100 scholen in ons land geschikt voor kinderen met een beperking, en ook maar 1 op de 100 speeltuinen in Nederland. Daarom vraag ik om te beginnen de overheid om speeltuinen in gemeenten inclusief te maken. Ook zijn er te weinig toegankelijke stageplaatsen. Ik vraag daarom geld om minimaal 1000 extra stageplaatsen te creëren. Belangrijk, want: geen afgeronde stage is geen diploma is geen werk. Arbeidsdeskundigen kunnen daarin ook een rol spelen. Door te overleggen met hogescholen en universiteiten, door studenten te ondersteunen bij het vinden van een toegankelijke stageplek of stageplekken toegankelijk te maken. Verder wil ik de zichtbaarheid

Je kunt geen enkele persoon met een beperking vatten in cijfers of hokjes.

van mensen met een beperking in de media verhogen. We hebben meer mensen als Lucille Werner en Eva Eikhout (programmamaker Yung DWDD red.) nodig. Mensen die niet vanwege hun handicap maar door hun kennis, talent of expertise in de media komen. Ik vraag geld om mensen met talent op te sporen en klaar te stomen voor mediaoptredens. En tot slot is het natuurlijk vreemd dat alleen 25 koplopergemeenten het manifest ‘Iedereen doet mee’ ondertekenden. Ik ga ervoor strijden dat alle 355 gemeenten hun handtekening zetten.”

Die overheid blijft zelf achter met de banenafpraak. Wat vind je daarvan?

“Ik was onlangs bij staatssecretaris Tamara van Ark, en die bevestigde dat inderdaad. Wat ik zelf zie is dat veel overheidsinstellingen niet goed weten waar je nu wel of niet iemand met een beperking in kunt zetten. Dat vinden ze heel lastig. Ik zeg: maak meer gebruik van de doelgroep. Nodig ons uit op het ministerie, organiseer congressen, betrek belangenbehartigingsverenigingen erbij. Wie weten nu beter wat er voor mensen met een beperking nodig is dan die mensen zelf? Vraag aan ons wat we nodig hebben om ons lekker te voelen in een baan. Praat niet over ons, maar praat met ons.”

Wat hoop je met je ministerschap te bereiken?

“Ik ben een boegbeeld voor mensen met een beperking. Een breekijzer, een voorvechter. Ik wil natuurlijk dat ik dit jaar de doelen kan halen die ik in de troonrede gesteld heb. Dat we kunnen laten zien dat mensen met een beperking veel meer kunnen dan ze zelf en andere mensen denken. Als je mij ontmoet zie je eerst een klein mannetje in een grote rolstoel, maar op het moment dat ik mijn mond opentrek zie je steeds meer mannetje en steeds minder rolstoel. Dat is hoe het moet zijn. Mensen moeten een podium krijgen om dat te laten zien. Dat kan een werksituatie zijn, een talkshow op tv, de sportvereniging.

Ik ben ervan overtuigd dat het ministerschap hieraan kan bijdragen. We worden in ieder geval overstelpt met reacties en aanvragen en we hebben veel contact met ambtenaren, politici en bestuurders van belangenorganisaties. Men is toch wel nieuwsgierig. Misschien ook wel omdat de politici misschien denken een kans gemist hebben door bijvoorbeeld niet een echte staatssecretaris voor gehandicaptenzaken aan te stellen.”

